

KONTAKT MED G*R*I*N

Nr 39

SÄLLSKAPET G*R*I*N, SVERIGES LEDANDE SÄLLSKAP!

G*R*I*N-rapp från kontakt i Sveriges Närmaste Stad

Undertecknad Sällskapssekreterare har envist hävdat att Einstein hade fel, tiden är inte linjär, den är logaritmisk, d v s går bara fortare och fortare. Aldrig märks detta tydligare än när man ska förbereda en ny kontakt med Sällskapet G*R*I*N! Det kom alltså nästan som en överraskning att det var dags igen redan den 13 oktober 2011. Denna höstdag samlades vi på nytt, den här gången i Enköping, mitt på den allra plattaste men höst vackra delen av Uppland. (Enköping heter på fikonspråket ”Finköping Ekon”, vilket är mycket passande).

Följande gedigna skara av Präktiga och Förträffliga Gamla Rrjalar med full kurvanfallsbehörighet hade tagit sig till den ”närbelägna” staden (och somliga bor där):

Torbjörn Armandsson,	Sven-Eric Berg	Eskil Berglund	Ingmar Berglund
Jan F. Bergman	Lennart Carlsson	Mats Carlsson	David Davidsson
Owe Eklund	Rolf Smålle Eriksson	Robert Etteborn	Håkan Fredriksson
Bo Fundell	Göran Glimsholt	Tomas Granqvist	Örjan Granqvist
Kjell Hamberg	Stefan Hansson	Kerstin Holmer	Mats Hugosson
Hans Häggmark	Kjell Högkil	Mats Idberg	Anders Jinnestrand
Nils Junehill	Stefan Kits	Carl von Koch	Niclas Lagerbäck
Håkan Larsson	Bengt Lejsved	Rolf Lenstam	Johan Lund
Sten Myrberger	Rune Nilsson	Thomas Nilsson *)	Tommy Nilsson
Sven Norling	Lars Olsson	Sven-Olof Olson	Tom Olson
Jan Otterström	Swen Persson	Tommy Sandholm	Olle Stedt
Antero Timofejeff	Bo Waldemarsson *)		

*) Ny Gammal Rrjal

Det var särskilt roligt att se två av våra verkliga veteranmedlemmar, **Carl von Koch** och **Sven-Olle Olson**. Båda har blivit trogna deltagare på våra träffar. Sven-Olle var som vanligt i toppskick men Carl var för tillfället något skadeskjuten och tog sig fram endast på låg höjd och fart, med stället utfällt. Hans motor går lite hackigt och klaffarna funkar inte riktigt som de skall. Men reservdelar skall visst snart anlända och då blir det säkert full rulle på honom igen!

Glädjande många hade alltså anammat appellen om att träffas i Enköping. Kontaktkonceptet i G*R*I*N är faktiskt oslagbart. I statuterna står att vi skall ha minst lika stora delar av såväl nytta som nöje vid våra föreskrivna sammankomster. Det har blivit kutym att vi träffas två gånger per år. Någon gång föreslår sekretariatet i Grundsund tid och plats och ber någon annan ta hand om resten av de lokala förberedelserna. Men oftast tar en frivillig medlem själv initiativ till besök på en attraktiv plats och erbjuder sig att i förväg lägga röda mattor överallt

där Gamla Rrjalar sedan samlas vid mötet. Och efter inbjudan brukar denna skara bli ganska omfattande. Så var det alltså även denna gång!

Upprinnelsen var att **Lennart CL Carlsson** redan vid förra träffen indikerade att det kanske skulle vara lämpligt att samlas i Sveriges närmaste stad. Han hade redan utan uppmaning haft vissa kontakter. Detta tyckte vi verka intressant, så Lennart tog åter kontakt med chefen för Ledningsregementet, LedR, därstädes, **Thomas Nilsson**. Eftersom vederbörande tillika är Gammal Rrjal visade han stor förståelse för vår önskan att se vad de har för sig på ett sådant ställe. Åstundan att dessutom bli nominerad till ny medlem i G*R*I*N gjorde möjligen att han såg extra positivt på vår förfrågan.

Sedan kopplades även **Olle Stedt** in. Alla som känner Olle känner till hans handlingskraft. Han tog med såväl fart som kläm tag i den lokala ledningen av projektet. Han har mer än ett finger med i den museiverksamhet som man håller på att bygga upp i Enköping, **Teleseum**, och inför att vi skulle komma, engagerade han halva stan för att visa upp de skatter man samlat på sig. Dessutom tog han kontakt med FMV och lyckades få tillstånd till ett besök för oss vid deras utvecklingscentrum, de var också välvilliga till förslaget efter viss övertalning. Se där, nu fanns underlag för ett fullmatat program, i och med att Thomas erbjöd oss att efter besöksprogrammet äta en rejäl torsdagsmiddag vid regementets mäss.

Efter det att alla hittat till FMV:s undanskymda anläggning i ett uppländskt skogsparti började programmet med att Olle drog kommandanturen. Sedan tog pensionerade FV-övl **Hans Jansson** över och föredrog en del av den delvis futuristiska verksamhet som pågår vid UtvC. Här är inte lämpligt att återge allt han berättade, men sammanfattningsvis gör man där t ex studier i hur man ser till att alla delar av Försvarsmakten får tillgång till aktuell och korrekt information om nuläget. Ett projekt kallas SWECCIS (som kanske

får en att tänka på Friskis och ...), men som skall uttolkas "Swedish Command, Control and Information System". Ännu så länge förefaller det som att den största energin läggs på I:et i denna förkortning. Man försöker alltså skapa en så bra, gemensam lägesinformation som möjligt. Dessutom görs på platsen fullskaliga tester med utrustning som behövs i samband med våra utlandsstyrkors verksamhet. Det är naturligtvis en förskräcklig massa elektronik som används där ute på fältet, och materielen skall dessutom funka när man sätter i sladdarna och kopplar ihop allt efter transport från Sverige. I en jättehall, där tidigare Bahco tillverkade fläktsystem, görs därför förberedande prov av funktionaliteten innan allt noggrant packas och skickas till t ex Afganistan eller Sudan. Storslaget men lite svårbegripligt för oss Gamla Rrjalar. Intressant var det emellertid och **vi tackar Hans för denna genomgång!**

Lägligt placerad, alldeles utanför denna bamselokal, ruvade en för oss mer närliggande tingest, nämligen ett fullt fungerande **Rrgc/T!** Och likaså lägligt var att Olle utanför vagnarna dukat upp en fältbar, där han utskänkte förfriskning i form av en skotsk naturprodukt av singeltyp. Detta gjorde han förstås enbart med omtanke om vår hälsa, emedan det var lite kyligt i luften och köer uppstod. Eftersom vi var en så stor grupp bildades köer

och måste man vänta innan alla kunde komma in och studera den för många välbekanta interiören. Det kändes lite konstigt att så exklusiv materiel, som förefaller helt modern och oanvänd, redan har hamnat på museum. Utrustningen ingår nämligen i Teleseum. Tanken är att detta skall vara ett museum som skall belysa materiel och ledningssystemutvecklingen i hela försvarsmakten. Det är kanske främst inriktat mot grbrgr armémateriel, men även sådana här snitsiga FV-prylar platsar alltså i samlingarna. Inne i de fina kabinerna fanns för övrigt en av många kända luftbevakare från lfc O5, **Kalle Mård**, som förevisade härligheterna. **Stort tack honom och övriga guider!**

Stärkta av både Olles utskänkning och återseendet av Rrgc/T förflyttade vi oss nu till det intilliggande Ledningsregementets insida. Där fanns ännu mycket mer Teleseum-godis att beskåda i en spännande lokal där man visar en faslig massa prylar från hela den tid som förflutit sedan löddriga springare ersattes av teknik. I de imponerande samlingarna fanns, bland alla fältapor och radiolänkstationer, till och med en operatörsplats från PJ-21¹! Inte längre fungerande, men ändå mycket rolig att återse! Framför sådana PPI:er har många av

oss äldre försökt få till kontakter med annalkande fiender, och (ofta förgäves) skiftat mellan hög- och låglob när den eländige fi gått ner på låg höjd.

På museet fanns sida vid sida med den äldre indikatorn en alldeles modern arbetsstation från STRIC. Kontrasterna var enorma, det har verkligen hänt en del på femtio år! Men som sagt, en stor mängd andra prylar fanns också i Teleseums samlingar, och den stora skaran frivilliga entusiaster som ställt upp är värda stor beundran för sin vilja att tillfredsställa vår stora nyfikenhet. **Tack till alla!** Det är för övrigt enkelt att bli medlem i Teleseum. **Man sätter helt enkelt in 50:- på plusgiro 1670420-7.** Då bidrar man till kulturarvets bevarande! Gör det!

Sedan var det slut på "nytta-delen" av vårt besök (även om det egentligen varit mest nöje), och samling vidtog inför middagen. Där hälsades vi välkomna av regementschefen själv och han berättade lite om sitt stora förband och om den verksamhet som pågår. Under tiden kunde våra, av allt museidamm, torra strupar få sig lite lindring. Dessutom var Thomas ivrig att framhålla sin ganska gedigna bakgrund som

¹ Fotnot: PJ-21, som var så viktig inom luftförsvaret under 50- och 60-talet kom mej att tänka på en riktig pang-händelse. Det var på Svärtan i trakten av Torekov ungefär 1964. Jag satt vid tillfället och ledde FC:s prov på den ena indikatorn, vid den andra satt en annan Rrjal, som jag nu tyvärr glömt namnet på. Han ledde en Johan-rote i vanliga kurvanfall. Plötsligt smällde det till något fruktansvärt i den lilla kabinen, som ett veritabelt kanonskott! Allt blev svart där inne. Jag trevade mej vimmelkantig fram till dörren och öppnade den så att vi fick in lite ljus. En smula rök vällde ut från utrustningen, men det förekom ingen brand eller något annat dramatiskt. Först såg vi inte alls vad som hade hänt. När vi kollat att alla våra kroppsdelar satt där de skulle, började vi fundera över det inträffade. Jo, min kollegas PPI hade imploderat! Där han nyss sett en radarbild fanns nu bara ett stort hål bakom det orangea skyddsglasat, vilket tack och lov var intakt. När teknikern senare skruvade isär utrustningen fanns innanför bara en stor glashög och en massa avskurna kablar. Flygplanen i våra respektive ledningsuppdrag blev antagligen förvånade över den plötsligt upphörda radiokontakten, men de tog sig själva hem. Efter ett dygn kunde vi åter ta utrustningen i bruk tack vare den duktige radartechnikern, och vi kunde fortsätta vår viktiga verksamhet.

Rrjal, och antydde på ett kultiverat och försynt sätt att han åstundade att få bli fullvärdig medlem i G*R*I*N. Beslut fick emellertid anstå till senare på kvällen. Så lätt slinker man inte in i Sällskapet!

Torsdagsgodsakerna var nu pryddigt framdukade i det som hette Lilla matsalen (en gigantisk lokal, man undrar bara hur den stora matsalen ser ut...). Där vankades först en smaklig sillanrättning, som gjord att sjunga våra traditionella kampsånger till. Det gjorde vi förstas också, även om lokalens volym kom våra talrika röster att låta späda och lite mindre fylliga än vad som till exempel brukar vara fallet i Sällskapsslottet. Men mycket sjungande blev det ändå! Som sig bör en torsdag serverades efter sillen en fyllig ärtsoppa och därpå goda pannkakor. Rätter man aldrig ledsnar på! Nödvändiga tillbehör fanns lämpligt nog lätt tillgängliga.

Trots den mångtaliga församlingen hade ändå ännu flera uteblivit. Bortförklaringarna i form av resor, arbete och andra sådana banala förhinder var många, men brukar ju aldrig finna de närvarandes godkännande. Några av de mer fylliga undanflykterna föredrogs emellertid. Av dessa ansågs inte heller **Sven-Åke Granqvists** skäl riktigt godtagbara, men tycktes ändå värda ett hedersnämmande. Så här skrev han:

- Enligt de underrättelser som inkommit kommer Kåre Nyman att tillsammans med en hel hop darrhänta Snapphanar och Göingar anlägga "korseld" vid smålandsgränsen. Just vid det vägval som gäller för att ta sig norrut. Och korseld lär ju enligt något gammalt reglemente vara det dj-aste som finns. Bäva månne älgarna!
- Ytterligare hotbilder: Tåg med mer eller mindre oberäknliga linjeoperatörers tidhållning och därtill hutlösa priser samt risken att drabbas av stopp på Småländska Höglandet i kanske Dackars "korseld" mot de "Hälgar" som lyckats fly Kåres styrkor i söder förkastar detta alternativ till resroute.
- Slutsats: Pga att inte full besättning för att fylla eget pansar går att trumma ihop kommer jag inte till Enköping den 13 oktober.

Man kunde förstås lika enkelt säga att det inte är så kul att ensam åka så långt, men Sven-Åkes förklaring är förstås mycket bättre formulerad!

Nya medlemmar bukar också eventuellt väljas in, denna gång fanns tvenne nominerade:

Bo Waldemarsson och som redan nämnts **Thomas Nilsson**. Båda blev nogsnamt kontrollerade huruvida skäl för godkännande kunde anses finnas, och efter viss tvekan från församlingen blev de till slut antagna som fullvärdiga medlemmar. De fick

sina unika insignier, prydda med det Gyldene

Kurwanfallets emblem mot konungsblå botten. Sådana hederstecken får minsann inte bäras utan att man blivit högtidligt invald! **1. Sällsk. Tut. Tomas Granqvist** spelade som vanligt en stilig fanfar. **Välkomna i gänget önskar vi de nyinvalda!**

Olle Stedt och **Lennart Carlsson** tackades officiellt för sina insatser för kontaktens tillblivelse och genomförande och de fick ta emot var sin **Radarjaktledakeps**, något som naturligtvis också bara får bäras av behöriga! Mer om denna tingest i slutet av redogörelsen.

Inte heller Sällskapssekreteraren gick lottlös från kontakten: **Håkan Fredriksson** hade gjort en inventering i sitt gedigna (?) förråd av minnessaker från diverse nedlagda strilanläggningar och tagit sig orådet att föra med ett par kära gamla bekanta som han överlämnade till undertecknad. Det rörde sig dels om en s k fotpedal, d v s den omkopplare som vi alla stampat på när t ex order om brant sväng gavs. Den som jag fick härstammade från Vesslan, centralen i djupaste Kolmården, där så många provflygplan av mig fått sina instruktioner via radio. Manicken var i synnerligen gott skick, antagligen för att den aldrig använts av salig **Sten Stolt**, överfuriren på F 13 som var känd för att med sina 48:or försöka få ner alla fotpedaler genom betonggolvet.

Dessutom överlämnade Håkan till mig något så udda som en kanalomställningstrumma till FMR7, en genialisk mackapär med vilken man som Rrjal kunde ställa in vilken j-a frekvens som helst – bara man lärt sig tricket! Sådan omställning fick man egentligen inte göra, det var de vitrockade teknikernas privilegium, men vad gjorde man när det blev kris och kanalbrist? Just det, man drog ut trumman, pillrade lite på innanmätets små fiffiga hjul, och vips kunde man få radiokontakt med sin rote! En genialisk pryl, verkligen! Den har räddat många

krissituationer! **TACK Håkan** för denna storslagna gåva! En underavdelning av Teleseum kan nu öppnas i Sällskapssekretariatet i Grundsund!

Sven-Olle Olson höll som avslutning på middagen ett av sina strålande tacktal, där han också kom med många kluriga reflektioner till våra upplevelser under dagen.

Mätta och belåtna förflyttade vi oss till den underliggande mässlokalen. Den var som sig bör stiltigt inredd med oljemålningar av gamla överstar och fullt med svärd och andra krigiska ting på väggarna. Riktigt äkta mässtämming alltså! Där hade 1. Sällsk. Gyckl. **Jan F. Bergman** dukat för en bildvisning. Vid några Rrjalars ganska nyligen företagna skottlandsresa tog Fippe många fina bilder, varav en del nu ligger på hemsidan till allmän beskådan (han kan inte bara träckla ihop folk, han kan fotografera också!). Samma bilder visade han upp i storformat på väggen och kommenterade på sitt vanliga träffsäkra och humoristiska sätt. Resan var ju verkligen en kul upplevelse, och bifogat denna G*R*I*N-rapp hittar du även en trevlig rapport från vår vistelse bland kiltar, säckpipor och haggies. **Bengt Lejsved** har förtjänstfullt totat ihop densamma och avlastade därmed 1. Sällsk. Sekr. Läsning rekommenderas varmt!

Som vanligt när vi träffas, tar den väl tilltagna tiden plötsligt slut. Så även denna gång. Inte många minuter återstod innan mässen bommade igen. Tid för något Rrjal-test fanns alltså inte. Men känn er inte för säkra! Det finns kvar till en annan gång.

Tid och plats för **nästa kontakt** är ännu så länge skriven i stjärnorna, men om **Janne Ahlgrens** förslag går i lås, skulle det vara lämpligt att sammanträffa i **Linköping omkring den 1 juni 2012**. Den som inte behöver veta så långt i förväg kan förvänta sig en inbjudan när det är c:a en månad kvar till kontakten. Vill man ha längre förvarning kan det löna sig att då och då kolla på vår hemsida <http://sites.google.com/site/sallskapetgrin/> där dylik information brukar publiceras så snart den finns tillgänglig. På samma sida kan man nu också finna bilder från förra mötet, från skottlandsresan och, när så blir klart, även från Enköpingskontakten. Lite annat Rrjalgodis hittar man också där. Missa inte det!

Vi tackar återigen alla goda krafter som gjorde vår träff så givande!

Och så var det dedär med kepsarna: Jo, varje medlem med kurvanfallsbehörighet kan få köpa en sådan snoffsig huvudbonad från sekretariatet. Den är utförd i klatschigt beige bomull och har texten ”**RADARJAKTLEDARE**”, tillsammans med G*R*I*N:s snygga emblem. Storleken är flexibel och kan ställas in att passa varje Rrjals huvudknopp. På grund av de små serier som den vartefter framställs i, känns priset kanske lite högt, **100:-**, men det kan det väl vara värt att stoltsera med den unika kunskap vi alla besitter?! Då ingår även frakt till hemmaadressen.

Du som vill ha en keps skickar ett mejl till grin@telia.com. Ange namn och den postadress du vill få kepsen skickad till. När tillräckligt många intresserade hört av sig skickas beställning till leverantören. Några veckor senare finns de i Grundsund och distribution påbörjas till de hugade. Dessförinnan blir man ombedd att posta en hundring till bästkusten i utbyte.

Tack till alla Gamla Rrjalar som ställde upp vid kontakten i Enköping och hälsningar till alla som inte kunde komma! Må höst- vinter- och vårsolen flöda över eder alla tills vi ses nästa gång!

Mycket branta kurvanfallshälsningar från Sällskapssekreteraren!

Ytterligare ett bidrag i serien ”Får en Rrjal se ut hur f-n som helst?”